

Sygn. akt IIK 828/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Łęborku II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca SSR Romana Platek

Protokolant st. sekr. sąd. Jolanta Perlańska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Łęborku D. Z.

po rozpoznaniu dnia 26 lutego 2015 roku, 11 marca 2015 roku, 30 marca 2015 roku, 7 maja 2015 roku, 3 czerwca 2015 roku sprawy karnej, 02 lipca 2015 roku i 3 września 2015 roku

K. R. (R.), ur. (...) w L., córki P. i I. z domu K.

oskarżonej o to, że:

w dniu 7 czerwca 2014r. w Ł. na ul. (...) w sklepie (...) dokonała umyślnego zniszczenia mienia poprzez oblanie sokiem pomarańczowym wystawionych na sprzedaż rzeczy w postaci 6 par spodni, 7 bluz, 9 koszulek, 5 kurtek, 3 par butów i 4 koszul, które nie nadawały się do ponownej sprzedaży z uwagi na konieczność czyszczenia, powodując straty w wysokości 2.399,66zł, czym działała na szkodę firmy (...) S.A. z siedzibą w G. reprezentowaną przez A. Ś.

tj. o popełnienie czynu z art. 288 § 1 kk

1) uznaje oskarżoną **K. R.** za winną popełnienia zarzucanego jej czynu z tym ustaleniem, że czynem tym spowodowała stratę w kwocie 1.000 zł na szkodę firmy (...) w S.A. z/s w G. tj. czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 288 § 1 kk i za to z mocy art. 288 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku kodeks karny (Dz. U. Nr 88 poz. 553 ze zm.) i art. 4 § 1 kk przy zast. art. 58 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku kodeks karny (Dz. U. Nr 88 poz. 553 ze zm.) w brzmieniu ustalonym przez ustawę z dnia 5 listopada 2009 roku (Dz. U. Nr 206 poz. 1589) i art. 4 § 1 kk skazuje ją na **karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności**, zobowiązując ją z mocy art. 34 § 2 pkt 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku kodeks karny (Dz. U. Nr 88 poz. 553 ze zm.) i art. 4 § 1 kk i art. 35 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku kodeks karny (Dz. U. Nr 88 poz. 553 ze zm.) i art. 4 § 1 kk do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po **30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym**;

2) zasądza od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Łęborku na rzecz adw. K. W. z Kancelarii Adwokackiej w L. kwotę 1.033,20 zł (tysiąc trzydzieści trzy złote dwadzieścia groszy w tym VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu;

3) zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa 170 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów sądowych, zwalniając ją od ich ponoszenia w pozostałym zakresie.

Sygn. akt IIK 828/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 7 czerwca 2014r. K. R. przebywała w Ł., gdzie piła alkohol. Około godziny 14 – tej weszła do sklepu z odzieżą marki C., którego właścicielem jest A. Ś. i trzymanym w rękę sokiem pomarańczowym oblała rzeczy znajdujące się

w tym sklepie. W wyniku tego zdarzenia uszkodziła ona 6 par spodni, 7 bluz, 9 koszulek, 5 kurtek, 3 pary butów i 4 koszul, które nie nadawały się do dalszej sprzedaży z uwagi na konieczność czyszczenia. Łączna wartość strat nie przekroczyła kwoty 1000 zł.

A. Ś. jest właścicielem firmy (...) i prowadził na zasadzie franczyzy sklep w Ł. z ubraniami marki C., której właścicielem jest firma (...). Uszkodzone rzeczy zostały wykupione przez A. Ś..

K. R. jest osobą upośledzoną umysłowo w stopniu lekkim, ale zna potrafi przewidywać skutki swoich działań.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonej K. R. (k. 17-18), zeznań świadków: A. Ś. (k. 107v, 2) oraz pozostałego materiału dowodowego ujawnionego na rozprawie.

K. R. została oskarżona o to, że w dniu 7 czerwca 2014r. w Ł. na ul. (...) w sklepie (...) dokonała umyślnego zniszczenia mienia poprzez oblanie sokiem pomarańczowym wystawionych na sprzedaż rzeczy w postaci 6 par spodni, 7 bluz, 9 koszulek, 5 kurtek, 3 par butów i 4 koszul, które nie nadawały się do ponownej sprzedaży z uwagi na konieczność czyszczenia, powodując straty w wysokości 2.399,66zł, czym działała na szkodę firmy (...) S.A. z siedzibą w G. reprezentowaną przez A. Ś. tj. o popełnienie czynu z art. 288 § 1 kk.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżona **K. R.** przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła, że zrobiła to specjalnie, gdyż osoby w tym sklepie źle się do niej odnosiły.

W ocenie Sądu przyznanie się do winy przez oskarżoną nie budzi żadnych wątpliwości. Jej wyjaśnienia mają bowiem potwierdzenie w zeznaniach świadka **A. Ś.**, który potwierdził, że przyszła ona do sklepu i oblała sokiem pomarańczowym rzeczy się tam znajdujące. Świadek wycenił wartość uszkodzonych rzeczy na kwotę 2.399,66 zł. Należy mieć jednak na uwadze, że w momencie uszkodzenia rzeczy nie był on ich właścicielem, gdyż prawo własności przysługiwało firmie (...). Właściciel rzeczy wycenił natomiast wartość szkody na kwotę nie większą niż 1000 zł.

Sąd dał wiarę zarówno wyjaśnieniom oskarżonej jak i zeznaniom świadka **A. Ś.** uznając, że są one spójne i w pełni wiarygodne.

Nic natomiast zdaniem Sądu nie wniosły do sprawy zeznania świadka **Ł. J.**

Z opinii sądowno – psychiatrycznej wynika, że oskarżona K. R. jest osobą upośledzoną umysłowo w stopniu lekkim, ale zna potrafi przewidywać skutki swoich działań. Biegli stwierdzili, że w momencie popełnienia zarzucanego jej czynu miała ona ograniczoną poczytalność, ale nie w stopniu znacznym i zdaniem biegłych nie zaszyły przesłanki z art. 31 § 1 i 2 kk.

W ocenie Sądu powyższa opinia jest jasna, logiczna, a wnioski w niej zawarte uznać należy za słuszne. Tym samym stanowi ona pełnowartościowy materiał dowodowy.

Mając na uwadze zebrany w sprawie materiał dowodowy i jego ocenę dokonaną przez Sąd uznać należy, że oskarżona K. R. dopuściła się popełnienia zarzucanego jej czynu z tym, że czynem tym spowodowała stratę w kwocie 1.000 zł na szkodę firmy (...) w S.A. z/s w G., a nie w kwocie 2.399,66 zł. Ustalając wartość szkody Sąd miał na uwadze stanowisko właściciela rzeczy – firmy (...) SA w G..

Przystępując do wymiaru kary Sąd miał na uwadze z jednej strony wcześniejszą karalność oskarżonej za czyn przeciwko mieniu i działanie umyślne bez żadnego powodu, zaś z drugiej strony jej szczere przyznanie się do winy, niewielką wartość wyrządzonej szkody oraz odzyskanie rzeczy, które zostały odsprzedane A. Ś..

Mając na uwadze powyższe Sąd skazał oskarżoną K. R. z mocy art. 288 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku kodeks karny (Dz. U. Nr 88 poz. 553 ze zm.) i art. 4 § 1 kk przy zast. art. 58 § 3 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku kodeks karny (Dz. U. Nr 88 poz. 553 ze zm.) w brzmieniu ustalonym przez ustawę z dnia 5 listopada 2009 roku (Dz. U. Nr 206 poz.

1589) i art. 4 § 1 kk na **karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności**, zobowiązując ją z mocy art. 34 § 2 pkt 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku kodeks karny (Dz. U. Nr 88 poz. 553 ze zm.) i art. 4 § 1 kk i art. 35 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku kodeks karny (Dz. U. Nr 88 poz. 553 ze zm.) i art. 4 § 1 kk do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po **30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym**.

Zdaniem Sądu, orzeczona wobec oskarżonej kara jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu przez nią popełnionego i jako taka spełni wobec niej cele wychowawcze i zapobiegawcze, wdrażając ją do przestrzegania w przyszłości porządku prawnego.

Ponadto w wyroku Sąd zasądził od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lęborku na rzecz adw. K. W. z Kancelarii Adwokackiej w L. kwotę 1.033,20 zł (tysiąc trzydzieści trzy złote dwadzieścia groszy w tym VAT) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonej z urzędu.

Mając na uwadze sytuację majątkową oskarżonej, która nie pracuje i ma na utrzymaniu jedno dziecko Sąd zasądził od niej na rzecz Skarbu Państwa 170 zł tytułem częściowego zwrotu kosztów sądowych, zwalniając ją od ich ponoszenia w pozostałym zakresie.